

Čia ranka, čia kita

Nepaprastai gražią, saulėtą rudens dieną į RATAŲ nors ir labai vėluodami susirinko penki vaikai.

Pasukę tradicinį RataŲ, apsižiūrėjome, ar turime galvą, nosį, akis, burną, dantis, ausis, plaukus, pilvą, pečius, kojas, o nusiavę batus tikrinom, ar turim kulnus, pėdas, pirštus. Įsitikinę, kad turim, dainavom dainą-žaidimą Čia ranka, čia kita... Labai jau nenoriai vaikai į jį įsitraukė, todėl nutarėme kojų temą toliau gvildinti žaisdami populiariusius Šiaudų batus. Jie, kaip visada, vaikus išjudino ir eilėrašį "Mano batai buvo du" deklamuoti jau sekėsi daug lengviau. Po to budinom netyčia užmigusius pirštukus: NYKŠTĮ, SMILIŲ, MAŽYLĮ, DIDYJĮ IR BEVARDĮ, o pabudinę žaidėm "Labas rytas tau, smiliuk".

Sveikinomės su kiekvieno vaiko bent vienu iš nykščių, smilių, didžiųjų, bevardžių ir mažylių. Pasisveikinę su piršteliais, tikrinom, ar visų vaikų švarios ausys. Tai labai svarbu, nes po to skaitėme eilėrašį apie tai, kaip murziuko berniuko ausyse įstrigęs miežio grūdas brinko brinko ir išleido daigą! Po to kalbėjomės ir dainavom dainą apie žvirblį, kuriam skaudėjo ir galvą, ir akelę, ir pilvą, ir sparnelį, ir kojelę ir ne šiaip sau, o visa savaitę! Tada atėjo laikas vėl grįžti prie pirštų, nes per tą laiką jie visi pavirto į žvėris ir paukščius, į varną Veronę, šarką Petronę, vilką Motiejų, kiškį Baltramiejų ir lapę Kotryną – visa šeimyna, kuri tik šmurkšt į karklyną. Suradę visą tą šeimyną, ją, padėję ant lapo popieriaus ranką ir apvedžioję, nupaišėm. Na, o tada tai jau tikrai buvo metas valgyti, juolab, kad sužinojom, jog Pijus neseniai atšventė ketvirtą savo gimtadienį ir jo mama ta proga iškepė nuostabų tortą. Pavalgius Pijus pūtė žvakutes, o mes dainavom "Su gimimo diena".

Su gimimo diena, Pijau!